

USTAWA

z dnia 30 stycznia 1986 r.

o podwyższeniu emerytur i rent w 1986 r.

Art. 1. 1. Emerytury, renty inwalidzkie i renty rodzinne, zwane dalej „świadczeniami”, przysługujące na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267 i z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270) podwyższa się dodatkowo według zasad określonych w przepisach art. 2, 3 i 6.

2. Podwyższenie świadczeń, o którym mowa w ust. 1, następuje niezależnie od waloryzacji w myśl art. 74 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą i z uwzględnieniem przepisów art. 6 tej ustawy.

Art. 2. 1. Podwyższenie świadczeń, o których mowa w art. 1 ust. 1, następuje od dnia 1 września 1986 r. przez obliczenie ich od podstawy wymiaru zwiększonej o:

- 1) 20% — nie więcej jednak niż o 4000 zł — dla świadczeń przyznanych do dnia 31 grudnia 1982 r. osobom, które do dnia 31 grudnia 1986 r. osiągną wiek 75 lat lub zostaną uznane za inwalidów I grupy,
- 2) 14% — nie więcej jednak niż o 3000 zł — dla świad-

czeń przyznanych do dnia 31 grudnia 1981 r. innym osobom niż wymienione w pkt 1,

- 3) 10% — nie więcej jednak niż o 2000 zł — dla świadczeń przyznanych w 1982 r. innym osobom niż wymienione w pkt 1,

- 4) 6% — nie więcej jednak niż o 1500 zł — dla świadczeń przyznanych w 1983 r. osobom, które do dnia 31 grudnia 1986 r. osiągną wiek 75 lat lub zostaną uznane za inwalidów I grupy.

2. Zwiększeniu ulega podstawa wymiaru świadczenia, ustalona na dzień 31 sierpnia 1986 r.

3. Przy ustalaniu roku przyznania świadczenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 122 ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

4. Jeżeli podstawę wymiaru świadczenia ustalono w kwocie ryczałtowej lub w kwocie odpowiadającej górnej granicy wynagrodzenia (dochodu, przychodu) przyjmowanego do podstawy wymiaru, za rok przyznania świadczenia uważa się rok, w którym te kwoty zostały ustalone.

5. Przy zwiększeniu podstawy wymiaru świadczenia nie mają zastosowania ograniczenia wysokości podstawy wymiaru określone w art. 61 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin oraz w odrębnych przepisach.

6. Obliczenie świadczenia od podstawy wymiaru zwiększonej w myśl ust. 1 następuje z zastosowaniem współczynnika waloryzacyjnego, określonego w rozporządzeniu Rady Ministrów przewidzianym w art. 74 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, w brzmieniu nadanym temu przepisowi niniejszą ustawą; podwyższenie świadczenia nie powoduje zmiany współczynnika waloryzacyjnego.

Art. 3. Podwyższenie świadczeń, o których mowa w art. 2, następuje z urzędu, z tym że w razie zawieszenia prawa do świadczenia podwyższenie to następuje przy wznowieniu jego wypłaty.

Art. 4. W ustawie z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267 i z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270) w art. 74 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 na końcu dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 4a”,
- 2) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Zwiększenie podstawy wymiaru świadczenia w 1986 r. wynosi 15%, nie więcej jednak niż 3 000 zł.”,
- 3) w ust. 5 wyrazy „w myśl ust. 1—4” zastępuje się wyrazami „w myśl ust. 1—4a”.

Art. 5. Przepisy art. 1—3 oraz przepisy art. 4 dotyczące waloryzacji świadczeń w 1986 r. stosuje się odpowiednio do świadczeń przysługujących na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 145),
- 2) ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68), z wyjątkiem rent, których podwyższenie następuje na podstawie art. 37 ust. 6 tej ustawy; renty obliczone od kwót zryczałtowanych uważa się za renty przyznane do dnia 31 grudnia 1981 r.,
- 3) ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144),
- 4) ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146),
- 5) dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 135),
- 6) ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 147),
- 7) ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33),

- 8) ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201),
- 9) ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 5, poz. 32),
- 10) ustawy z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 23, poz. 99 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85).

Art. 6. 1. W razie wypłacania więcej niż jednego świadczenia w wyniku zbiegu prawa do:

- 1) renty przysługującej na podstawie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin,
- 2) renty inwalidzkiej przysługującej na podstawie ustawy o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych

z prawem do emerytury przysługującej na podstawie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin oraz przepisów wymienionych w art. 5 niniejszej ustawy — podwyżki wynikające z niniejszej ustawy oraz z przepisów o waloryzacji świadczeń w 1986 r. stosuje się do każdego z tych świadczeń.

2. Wynikające z ustawy oraz z waloryzacji świadczeń w 1986 r. podwyżki rent, o których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od podwyżek świadczeń wynikających z przepisów ustaw:

- 1) z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139, z 1984 r. Nr 52, poz. 270 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85),
- 2) z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181),
- 3) z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 268 oraz z 1984 r. Nr 52, poz. 269).

3. W razie wypłacania więcej niż jednego świadczenia w wyniku zbiegu prawa do emerytury lub renty, przysługujących na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin, z prawem do świadczenia przysługującego na podstawie innych przepisów niż wymienione w ust. 1 pkt 1 i 2, stosuje się w 1986 r. podwyżkę korzystniejszą:

- 1) albo świadczenie przysługujące na podstawie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin oraz przepisów wymienionych w art. 5 podwyższa się według zasad określonych w art. 1, 2 i 4,
- 2) albo świadczenie przysługujące na podstawie przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin ustala się według zasad wynikających z przepisów art. 18 i 47 tej ustawy.

4. W razie podwyższenia świadczenia w myśl ust. 3 pkt 1, emeryturę lub rentę przysługującą na podstawie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin wypłaca się w wysokości ustalonej na dzień 28 lutego 1986 r.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem 31 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*